

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

Reprehensio loquacium. VI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

religiosorum? Vbi disciplinam didicerat monasticā? Certè Spiritus sancti gratia præuentus & instructus, legem vitæ & disciplinæ suscepit ac tenuit. Quæ si nunc affit nobis, poterimus & eandem obseruare silentij formam, quæ à senioribus nostris tradita est, & diligentius ab antiquo commendata.

3. *Commendatio silentij, secundum priscos patres sanctos & religiosos.*

OMnes religiosi patres commendauerunt silentium; & quicumque etiam priuatim vixerunt, hoc tenuerunt & docuerunt. Quidam habent quasi quotidianum silentium; quidam autem sub quodam moderamine temporum, locorum, & personarum. Et licet non arctetur ad tantam obseruantiam, ad quam multi ex professione ordinis tenentur; tamen magni meriti apud Deum eris, quòd ex voto & amore silentii os tuum custodis. Insuper & aliis in hoc proposito bonum & edificabile præbebis exemplum, cum viderint formam sanctæ religionis in te florere.

4. *Virtutes silentij.*

Sis igitur sollicitus in hac obseruantia, propter multas virtutes in ea latentes. Nam silentium bene seruando, obedientiam etiam seruas, humilitatem retines, verecundiam adornas, senibus reuerentiam exhibes, iuuenibus exemplum præbes, leuibus & dissolutis timorem incutis, extraneis bonam famam, intraneis pacem & concordiam generas. Habeas autem adhuc talem custodiam, vt primò serues strictè & perfectè, quod communis constitutio fixit; dehinc, vt cum loqui licet, temperatè utilia & necessaria siue tibi seu aliis dicas. Quæcumque autem superfluitate, aut otiositate, aut negligentia coincidunt, citius emendare festines, atque post lapsum præmunitior esto de cætero.

5. *Remedium contra multiloquium.*

Salutare remedium est contra excessum locutionis, aliquo tempore abstinere à necessariis & licitis verbis, etiam si nemo iubeat. Leuius & suauius onus fertur, quod ex affectu voluntario & interiori Spiritus sancti correptione accipitur. Prudenter quidem se arctat sub disciplina discipulus, agnoscens recentem culpam, antequam magister cum virga accedat, ad feriendum crescentem iam passionem.

6. *Reprehensio loquatium.*

SI assuescit aliquis ad singulas occasiones loqui, quando erit liber & quietus in se? Rarò deest loquaci loquendi occasio, neque vlla ei persona disconuenit. Quasi omnibus notus sit, sic affatur

affatur tacentes & ignotos. Sapien-
tibus & insipientibus debito-
rem se facit; si & materia & peritia sermonis non desit, de om-
nibus se instructum putat: tamen hora brevis & signum silen-
tij, cogit breuiare sermonem. In hoc usus est malus, peior cor-
rectionis negligentia, sed fragilitas aliquando venialis, & ad
correctionem promior.

7. Excusatio utilium doctrinarum.

NE tamen putetur omnis locutio aut sermo prolixus repre-
hensibilis, & doctrina Christi, & Apostolorum Actibus, pro-
bari potest. Nam Christus ascendens in montem docturus disci-
pulos suos, vberiori eos sermone protracto ditavit. Altera
quoque vice electurus duodecim apostolos, prius sapientiae suae
monitis largius illos instruens ad praedicandum misit. Nouis-
simè verò cum iam esset recessurus, & in crastino passurus, post
sacratissimam coenam coepit solito prolixiorè habere sermo-
nem, sicut tristibus & orphanis, sua gratissima praesentia orban-
dis, necessarium esse percipiebat. Constat de beato apostolo
Paulo, quòd aliquando aedificationis gratia, vsque ad mediam
noctem sermonem protraxerit. Similia quoque inveniuntur ge-
sta ab antiquis patribus, quemadmodum beatus Antonius fra-
tribus collationem vberiorempertitus est; veluti & beatus
Benedictus, Domino hoc volente, sorori suae de caelestibus gau-
diis nocturnum colloquium praeter consuetudinem solitam co-
cessit. Vbi ergo talis intercesserit utilitas & gratia, acquiescere
aliorum postulationi esset magnum pietatis opus. Neque hoc
facto solueretur spiritalis animae intelligentia, cum possit forte
maior, propter fraternam aedificationem, hac ipsa hora intelle-
ctus dari. Si quis autem subditus est obedientiae, nihil agere po-
test sine superioris licentia; nec quidem loqui, etiam si possit
prodesse Superiori, vel quilibet sui adhuc iuris, in hoc maximè
Deo subiectus erit. Secundum rectè sapientes, sermo longus &
utilis culpari non debet, tanquam ideo superfluous, quia diffusè
tractatur, alioquin tardiores sensu sepe relinquerentur. Omne
autem verbum, quod grauitatem aut utilitatem non redolet,
merito longum à puris mentibus esse sentitur. Licet igitur cu-
stoditus esse debeas & tardus ad loquendum, quatenus suo in
tempore prudentior & utilior has ad proferendum; sic tamen
ama silentium, vt fratri indigenti non deneges verbum. Sic te-
ipsum tempera ab omni solatio alieno, vt si res postulauerit
liberè conferas cum amico, eiusque vtaris consilio. Pene (in-
quit Propheta) ostium circumstantia labijs meis. Ostium ad ape-
riendum & claudendum aptum est, vt necessariis aperiatur,
vanis claudatur.

Doctrina
quamuis
prolixè nō
minuant
silentij
virtutem.

Mat. 5.
Mat. 10.
Ioan. 14.

Act. 20.

Psal. 104.